

vrijdag 12 januari 2018 20.15 uur
inleiding Sebastiaan van Eck 19.30 uur

Sjostakovitsj-opera wordt orkestwerk

Radio Filharmonisch Orkest

Thomas Sanderling dirigent

Paul Meyer klarinet

Johan Wagenaar 1862-1941

Saul en David 1906

Wolfgang Amadeus Mozart 1756-1791

Klarinetconcert in A KV 622 1791

Allegro

Adagio

Rondo: Allegro

PAUZE

Dmitri Sjostakovitsj / Veniamin Basner 1906-1975 / 1925-1996

Symfonie 'Katerina Ismailova' (Nederlandse première) 1955/1993

Katerina

Haar schoonvader

Nacht. De geest

De arrestatie

Het strafkamp

2 **Groot Meezingconcert**
Na de succesvolle edities van het Meezingconcert in 2016 en 2017, georganiseerd door het Groot Omroepkoor rondom *Ein Deutsches Requiem* van Brahms en het *Requiem* van Fauré, gaat het op zondag 4 februari 2018 voor de derde keer gebeuren: dan kunt u weer meezingen met het Groot Omroepkoor, het grootste professionele symfonische koor van Nederland. Op het programma staat Giuseppe Verdi's beroemde *Messa*

da Requiem. Het Meezingconcert vindt plaats in de Grote Zaal van TivoliVredenburg in Utrecht. Het Groot Omroepkoor, het Radio Filharmonisch Orkest, vier solisten en de deelnemers staan evenals vorig jaar onder leiding van de Amerikaanse dirigent Martin Wright, een van de voormalige chef-dirigenten van het Groot Omroepkoor. Het Groot Meezingconcert staat open voor iedereen die van zingen houdt, van beginnende tot ervaren zangers.

Voor vooruitblik of aanmelding kijkt u op

→ WWW.GROOTOMROEPKOOR.NL/GROOT-MEEZINGCONCERT-2018

Opname en uitzending

De AVROTROS zendt dit concert rechtstreeks uit op NPO Radio 4. Alle luisteraars kunnen volop genieten van de muziek als mobiele telefoons, horloges en gehoorapparaten geen geluid maken. Presentatie voor Radio 4 vanuit de zaal door Mark Brouwers.

→ WWW.RADIO4.NL

Drankje na afloop

Na het concert is er gelegenheid om een drankje te nuttigen.

Podium Witteman zondag 14 januari

In het live televisieprogramma Podium Witteman is zondag 14 januari dirigent Werner Herbers te gast. Veel muziek van tussen de wereldoorlogen is verloren gegaan; een hele generatie componisten werd vermalen door de rechtse en linkse dictaturen in Europa. Al jaren schuimt Herbers, zelf zoon van een gevluchte Duitse pacifist, de bibliotheken af naar prachtig repertoire.

Verder ontvangt Paul Witteman o.a. cellisten Gautier Capuçon en Quirine Viersen, violiste Rosanne Philippens en de Portugese zanger/gitarist Fernando Lameirinhas.

Iedere zondag vanuit de hallen in Amsterdam,
Live op NPO 2 (18.10 uur)

→ PODIUMWITTEMAN.NL

Muzikale hommages zijn van alle tijden. Al in de middeleeuwen gaven componisten een blijk van waardering voor collega's door hun populaire werken heel subtiel of juist vrij nadrukkelijk in hun eigen muziek te verwerken. Deze vorm van eerbetoon maakte later een plaats voor een meer genuanceerde huldeblijk aan invloedrijke toonkunstenaars die hun sporen in de muziek ruimschoots hebben verdiend. Sommigen kwamen daarbij onvermijdelijk iets meer in beeld dan de anderen, zoals veelvuldig geëerde Bach, Couperin of Sjostakovitsj. Maar ook een musicus met bijzondere prestaties of een instrument met een tot verbeelding sprekend klankpalet blijken voldoende inspiratie voor een hommage. Zelfs een bijbels verhaal maakt bij nader inzien een kans op een muzikale hommage, mits zo indrukwekkend en cultuurbepalend als de spreekwoordelijke David en zijn muziekkunst.

Een componist en zijn muziek, een instrument en zijn speler, een verhaal en zijn betekenis, dat zijn slechts drie mogelijkheden die in de muziekgeschiedenis voor drie verrassende hommages hebben gezorgd.

Repertoirestuk voor Nederlandse orkesten

In zijn boek *Een eeuw Nederlandse muziek* (1950) rekende Eduard Reeser Johan Wagenaar (1862-1941) samen met Bernard Zweers en Alphons Diepenbrock tot de drie 'leidende figuren' die aan het begin van de vorige eeuw bij de Nederlandse muziek de toon aangaven. Dat deze toon in Wagenaars geval enigszins Duits getint was, sprak in het voordeel van de componist. Volgens zijn tijdgenoten had deze Utrechtse koördirigent, organist en directeur van de Muziekschool van Toonkunst alles in zich om de Nederlandse Richard Strauss te worden. Zijn opera's, orkest- en kamermuziek waren bovendien schitterend georkestreerd, wat meteen de vergelijking met de orkestratiekunst van Hector Berlioz opriep.

Ook het symfonische gedicht *Saul en David*, gecomponeerd ter gelegenheid van Rembrandts driehonderdste verjaardag in 1906, sprak direct tot de verbeelding. Hier volgde de componist het oudtestamentische verhaal van koning Saul die door het harpspel van de jonge David van zijn neerslachtigheid werd genezen. Stap voor stap maakte hij een muzikale reconstructie van Sauls lijdensweg en zijn uiteindelijke genezing: van melancholie en soberheid tot het terugvinden van rust en levensvreugde. Ook het schilderij *Saul en David* van Rembrandt werd niet vergeten. Wagenaars cadens voor een solo harp past naadloos bij het onderwerp van Rembrandts doek, dat tegenwoordig in het Mauritshuis te zien is: de ontroerde koning, die zijn tranen aan een gordijn droogt, en de knielende David die met zijn wonderbaarlijke harpklanken troost biedt. De muziek van Wagenaar werd door zijn tijdgenoten net zo hoog gewaardeerd als Davids spreekwoordelijke harpspel. *Saul en David* werd een repertoirestuk, dat, volgens Reeser, een welkome ‘verfrissing’ in het Nederlandse orkestrepertoire bracht. Hij beweerde dat er voor die tijd nog geen andere vergelijkbare “meeslepende en briljant-klinkende orkestmuziek in ons land werd gecomponeerd”. Wagenaars energieke en kleurrijke concertstukken, ouvertures en symfonische gedichten zoals *Saul en David* kwamen precies op het juiste moment, toen orkesten en het publiek “na eindelijk uit den ban van Schumann en Brahms te zijn geraakt, nog moeite genoeg had om zich uit dien van Liszt en Wagner te bevrijden”.

SAUL EN DAVID
DOOR REMBRANDT

JOHAN WAGENAAR

Klarinet of bassetklarinet?

Blaasinstrumenten zijn onmisbaar in een orkest, maar ook als solo-instrumenten bieden ze aan componisten voldoende mogelijkheden om hun specifieke klankspectrum en timbre te onderzoeken. Na de baanbrekende orkestraties van Carl Stamitz in de jaren vijftig van de achttiende eeuw was het de beurt aan Joseph Haydn en Wolfgang Amadeus Mozart om de solerende blazers van hun virtuoze kant te laten zien en steeds nieuwe instrumentencombinaties uit te proberen.

Bij het schrijven van het *Klarinetconcert* (1791) had Mozart de eerste uitvoerder al in gedachten: de Weense klarinettist Anton Stadler (1753-1812), beroemd door zowel zijn virtuoze spel als het turbulente liefdesleven dat toentertijd veel stof deed opwaaien. Tijdgenoten roemden zijn technische perfectie, muzikaliteit en een bijzonder donkere klank in lage registers. Deze lage registers

hadden een enigszins prozaïsche reden: Stadler speelde op een speciaal voor hem vervaardigde bassetklarinet die in het lage register een genoteerde 'C' in plaats van de gebruikelijke 'E' kon bereiken. Talloze ritornello's, soli en sequensen die Mozart voor zijn favoriete speler in petto had, maakten het concert, en daarmee ook zijn solerende instrument, immens populair. De kans dat de exclusieve bassetklarinet tot de meest gangbare instrumenten ging behoren, was echter veel te klein. In 1801 besloot de componist en uitgever Johann André een veel breder publiek voor Mozarts concert te bereiken door alle verwijzingen naar Stadlers bassetklarinet eigenhandig te verwijderen. Hij maakte er een eigen versie voor een A-klarinet van, met een octaaf hoger getransponeerde noten. Een paar jaar later leek al niemand zich te herinneren dat Mozarts *Klarinetconcert* ooit anders had geklonken. En zo werd dit concert bijna honderdvijftig jaar lang uitgevoerd, totdat de eerste reconstructies van de originele (intussen verloren) versie van Mozart geïntroduceerd werden. Een verdwenen auto-graaf, een postume publicatie en het feit dat het concert één van de laatste voltooide composities van Mozart was, maakten er een legendarisch muziekwerk van.

Hommage aan Sjostakovitsj

De Sovjet-componist Veniamin Basner maakte nooit een geheim van zijn diepe bewondering voor Dmitri Sjostakovitsj. Zelfs niet toen hij na de try-out van zijn *Eerste symfonie* door de muziekcommissie van de Sovjet-componistenbond misprijzend 'een kleine Sjostakovitsj' werd genoemd. De symfonie kreeg geen groen licht en de 33-jarige Basner werd genoodzaakt om zijn brood met filmmuziek te verdienen. Precies zoals Sjostakovitsj zelf, die door de jaren heen zijn uitvlucht vaak genoeg in de film- en theaternmuziek moest zoeken. Dankzij de steun van de componist, die de binnenkomende opdrachten naar zijn vroegere leerling begon door te schuiven, kreeg Veniamin voet aan de grond bij filmstudio's. Hij groeide uit tot een van de meest populaire liedjes- en soundtrack-componisten in de Sovjet-filmmuziekgeschiedenis, met meer dan honderd films op zijn naam. Dat hij ook nog twee opera's, vocale- en kamer-muziek, het celloconcert *Koning David* en de Symfonie *Katerina Ismailova* op zijn oeuvrelijstje had staan, kwam veel minder in de publiciteit. Vandaag de dag wacht Basners 'serieuze' muziek nog steeds op de aandacht van de klassieke muziekliefhebbers.

WOLFGANG AMADEUS MOZART
DOOR JOSEPH LANGE, 1790

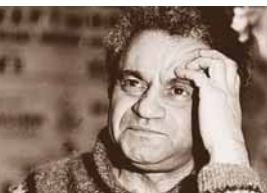

DMITRI SJOSTAKOVITSJ
IN DE JAREN 30

Officieel leerde Veniamin Basner (1925-1996) Dmitri Sjostakovitsj kennen in 1944, aan het begin van zijn viool- en compositiestudie aan het Nikolaj Rimski-Korsakov Conservatorium van Leningrad. Maar zijn muziek kende hij al veel langer. Als dertienjarige violist raakte hij al gefascineerd door Sjostakovitsj' *Vijfde symfonie* die hij in de concertzaal van zijn geboortestad Jaroslavl hoorde. In Leningrad kwam Basner erachter dat zijn compositieleraar zijn belangstelling voor de Joodse muziekfolklore deelde en bovendien ook van Mahler hield. Tijdens lange vertrouwelijke gesprekken vertelde Sjostakovitsj over zijn eigen werken en hoe erg hij het vond dat hij van zijn opera *Lady Macbeth uit het district Mtsensk* voorgoed afscheid had moeten nemen. Na de veelbelovende première in Moskou en Leningrad in januari 1934 werd de opera met veel succes in New York, Praag, Stockholm, Kopenhagen, Zagreb en Zürich uitgevoerd. De publicatie van het beruchte anonieme stuk *Chaos in plaats van muziek* in de krant *Pravda* maakte in 1936 een abrupt einde aan alle Sovjet-uitvoeringen. Jarenlang bleef Sjostakovitsj echter op een nieuwe kans hopen en componeerde in 1955 zelfs een nieuwe bewerking van *Lady Macbeth*. Maar ook deze versie moest tot 1962 wachten, totdat de opera onder de titel *Katerina Ismailova* in première ging in Moskou. De oorspronkelijke versie bleef in het archief van Sjostakovitsj liggen.

De publicatie van het beruchte anonieme stuk "Chaos in plaats van muziek" in de krant Pravda maakte in 1936 een abrupt einde aan alle Sovjet-uitvoeringen

Veniamin Basner hoorde vaak hoe Sjostakovitsj over het ongelukkige lot van zijn favoriete werk klaagde. Op een dag begon de componist zelfs met het idee te spelen om er een symfonie van te maken, maar verder dan een hardop uitgesproken gedachte kwam het niet. In 1993 besloot Basner het idee van zijn leraar zelf uit te werken en de symfonie voor en in plaats van Sjostakovitsj alsnog te componeren. Twee jaar later en zestig jaar na de première van *Lady Macbeth uit het district Mtsensk* werd Basners symfonie *Katerina Ismailova* een feit. Daarmee eerde hij Dmitri Sjostakovitsj, de dierbare leraar en vriend, en maakte hij een klinkende hommage aan zijn legendarische opera.

VENIAMIN BASNER

Olga de Kort

Thomas Sanderling, dirigent

Thomas Sanderling groeide op in Sint-Petersburg, waar zijn vader, de gevierde dirigent Kurt Sanderling, vaste dirigent was van het Filharmonisch Orkest van Sint-Petersburg. Hij studeerde af aan de muziekschool van het Conservatorium van Leningrad en studeerde daarna orkestdirectie aan de Hochschule für Musik in Oost-Berlijn, waarna hij op 24-jarige leeftijd muziekdirecteur werd van de Opera van Halle. Als mid-twintiger dirigeerde hij alle belangrijke orkesten en operahuizen in Oost-Duitsland, waaronder de Staatskapelle Dresden en het Gewandhausorchester in Leipzig en won hij de Berlijnse kritiekprijs voor zijn operavoorstellingen in de Komische Oper Berlijn. Zijn cd-opname van Sjostakovitsj' *Michelangelo-suite* (première-opname) leidde ertoe dat hij assistent werd van zowel Herbert von Karajan als Leonard Bernstein. Begin jaren tachtig werd hij vaste gastdirigent van de Deutsche Staatsoper Unter Den Linden, wat leidde tot zijn succesvolle debuut bij de Wiener

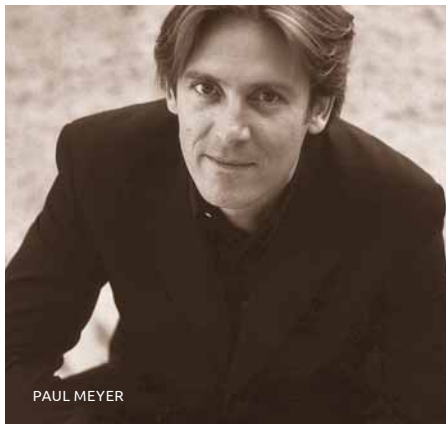
Staatsoper met *Die Zauberflöte*. Onmiddellijk daarna nodigde de Wiener Staatsoper hem uit om *Le nozze di Figaro* te leiden - de eerste uitvoering na de dood van Karl Böhm. Hij heeft vele prijzen en wedstrijden gewonnen en is vooral bekend om het Duitse, Russische en Franse orkestrepertoire.

Thomas Sanderling heeft jarenlang nauwe banden gehad met Sjostakovitsj en zijn familie en werkt nog steeds in nauwe samenwerking met Irina Sjostakovitsj. Aanvankelijk ontmoette hij Dmitri Sjostakovitsj tijdens zijn debuut in Moskou en leidde hij het Staatsorkest van Rusland, op uitnodiging van Jevgeni Svetlanov, na het winnen van een directiecompetitie in Oost-Duitsland. Zeer onder de indruk vertrouwde Sjostakovitsj hem de vertaling toe in het Duits van de teksten van de *Dertiende* en *Veertiende symfonie* en dirigeerde hij de Duitse premières van beide werken.

Paul Meyer, klarinet

Klarinettist Paul Meyer (1965) trad al op zijn dertiende op met het Orchestre Symphonique du Rhin. Hij studeerde klarinet en orkestdirectie aan het Parijse conservatorium en de Musikhochschule in Bazel. Na het winnen van het Franse Concours voor Jonge Musici in 1982 en de prestigieuze USA Young Concert Artists Auditions in 1984, raakte zijn dirigeerambitie tijdelijk op de achtergrond. Hij trad op als solist met orkesten als het Koninklijk Concertgebouw Orkest, het BBC Philharmonic Orchestra, de Berliner Symphoniker, de Dresden Philharmoniker, het Orchestre National

8 de France, het Orchestre de Paris, het Orchestre de la Suisse Romande, de Radio Kamer Filharmonie en met dirigenten als Myung-Whun Chung, Esa-Pekka Salonen, Sir Yehudi Menuhin, Marek Janowski, Kent Nagano, Emmanuel Krivine, Sylvain Cambreling, Luciano Berio, Ulf Schirmer, Heinrich Schiff, Michael Schönwandt en David Zinman. Componisten die speciaal voor Paul Meyer werken schreven waren Michael Jarrell, Thierry Escaich, Jean-Louis Agobet, Hans Werner Henze, Gerd Kuhr, Krzysztof Penderecki en Luciano Berio. Als dirigent had Paul Meyer tussen 2007 en 2009 een verbintenis met het Filharmonisch Orkest van Seoul. Sinds 2010 is hij chef-dirigent van het Kosei Blaas Orkest in Japan. Dit jaar verzorgt Paul Meyer de première van het *Klarinetconcert* dat Peter Eötvös in opdracht schreef voor het 100-jarig jubileum van het Orchestre de la Suisse Romande. Op 17 februari 2012 was Paul Meyer in het Vrijdagconcert solist in Mozarts *Klarinetconcert* en Debussy's *Rapsodie voor klarinet en orkest*.

Radio Filharmonisch Orkest

Het Radio Filharmonisch Orkest, opgericht in 1945, is een onmisbare schakel in het Nederlandse muziekleven. Het orkest speelt bijzonder geprogrammeerde symfonische concerten en concertante opera-uitvoeringen. Nederlandse en wereldpremières vormen een belangrijk onderdeel van het repertoire. De meeste concerten vinden plaats in het kader van de concertseries AVROTROS Vrijdagconcert (TivoliVredenburg Utrecht) en NTR ZaterdagMatinee en Het Zondagochtend Concert (Koninklijk Concertgebouw Amsterdam) en worden live worden uitgezonden op NPO Radio 4. Met de concertreeksen *Pieces of Tomorrow* en *Out of the Blue* in TivoliVredenburg en met lunchconcerten in het Muziekcentrum van de Omroep in Hilversum weet het orkest nieuwe muziekliefhebbers van alle leeftijden te bereiken.

Markus Stenz is sinds 2012 chef-dirigent. Zijn voorgangers zijn Albert van Raalte, Paul van Kempen, Bernard Haitink, Jean Fournet, Willem van Otterloo, Hans Vonk, Sergiu Comissiona, Edo de Waart en Jaap van Zweden. Het orkest werkte bovendien samen met gastdirigenten als Leopold Stokowski, Kirill Kondrashin, Antal Doráti, Charles Dutoit, Mariss Jansons, Michael Tilson Thomas, Gennady Rozhdestvensky, Christoph Eschenbach, Pablo Heras-Casado, Vasily Petrenko, Vladimir Jurowski en Valery Gergiev. De Amerikaan James Gaffigan is vaste gastdirigent sinds het seizoen 2011-2012; Bernard Haitink heeft als beschermheer zijn naam aan het orkest verbonden.

Cd's met werken van hedendaagse componisten als Harvey, Torstensson en MacMillan, of de registratie van Wagners *Parsifal* – live in de NTR ZaterdagMatinee onder leiding van Jaap van Zweden – werden met prijzen als de Edison Klassiek onderscheiden. Meer recent verschenen Bruckners symfonieën onder leiding van Jaap van Zweden op cd, en bovendien Willem Jeths' *Blokfluitconcert* (met Markus Stenz en Erik Bosgraaf) en *Eerste symfonie* (met Edo de Waart), *Eine Lebensmesse* van Van Gilse (met Groot Omroepkoor, solisten en Markus Stenz) en vioolconcerten van Sjostakovitsj en Goebaidoelina (met Simone Lamsma en respectievelijk James Gaffigan en Reinbert de Leeuw). Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan de uitgave van de zeven Prokofjev-symfonieën (James Gaffigan).

In 2014 kreeg het Radio Filharmonisch Orkest een Edison Klassiek Oeuvreprijs toegekend voor zijn verdiensten voor het Nederlandse muziekleven. Als belangrijk bespeler van het Concertgebouw ontving het orkest – samen met het Groot Omroepkoor – in september 2017 de Concertgebouw Prijs, na eerdere prijswinnaars als Sir John Eliot Gardiner, Yo-Yo Ma, Janine Jansen en Thomas Hampson. Het Radio Filharmonisch Orkest maakt deel uit van de Stichting Omroep Muziek, samen met het Groot Omroepkoor en de productieafdeling van de concertseries van Radio 4 (NTR en AVROTROS).

→ WWW.RADIOFILHARMONISCHORKEST.NL
volg het orkest via twitter
(@radiofilhorkest) en facebook

BESCHERMHEER

Bernard Haitink

CHEF-DIRIGENT

Markus Stenz

HONORARY CHIEF**CONDUCTOR**

Jaap van Zweden

ERE-DIRIGENT

Edo de Waart

VASTE GASTDIRIGENT

James Gaffigan

ASSISTENT DIRIGENT

Frans-Aert Burghgraef

EERSTE VIOL

Joris van Rijn

Dimitër Tchernookov

Fred Gaasterland

Roswitha Devrient

Maria Escarabajal

Alberto Facanha Johnson

Mariska Godwaldt

Josje ter Haar

Masha Iakovleva

Kerstin Kendler

Pamela Kubik

Theo Ploeger

Gerrie Rodenhuis

Ruud Wagemakers

Miyuki Konoe

TWEEDE VIOL

Eveline Trap

Andrea van Harmelen

Ian van den Berk

Esther de Bruijn

Michiel Eekhof

Wouter Groesz

Yvonne Hamelink

Annemarie van Helden

Esther Kövy

Dana Mihailescu

Alexander van den Tol

Nina de Waal

Frits Wagenvoorde

Marie Chiarizia

ALTVIOL

Francien Schatborn

Frank Brakkee

Huib Beckers

Arjan Wildschut

Igor Bobylev

Sabine Duch

Marije de Jong - Helder

Erik Kroesenbrink

Annemijn den Herder

Annemarie Konijnenburg

Robert Meulendijk

Ewa Wagner

CELLO

Michael Stirling

Anton Istomin

Harm Bakker

Winnifred Beldman

Mirjam Bosma

Crit Coenegracht

Sebastiaan van Eck

Anneke Janssen

Ansfried Plat

Arjen Uittenbogaard

CONTRABAS

Rien Wisse

Walter van Egeraat

Annika Pigorsch

Edward Mebius

Jim Schultz

Sjeng Schupp

Stephan Wienjus

Eduard Zlatkin

FLUIT

Barbara Deleu

Ellen Alberts

Maïke Grobbenhaar

HOBO

Hans Wolters

Marjolein Koning

Yvonne Wolters

KLARINET

Harmen de Boer

Diede Brantjes

Esther Misbeek

Sergio Hamerslag

SAXOFOON

Femke IJlstra

FAGOT

Jos Lammerse

Freek Sluijs

Desirée van Vliet

HOORN

Petra Botma-Zijlstra

Frédéric Franssen

Rebecca Grannetia

Martijn Appelo

TROMPET

Hessel Buma

Hans van Loenen

Raymond Rook

Hans Verheij

TROMBONE

Jaume Gavilan Agullo

Victor Belmonte Albert

Brandt Attema

TUBA

Bernard Beniers

PAUKEN

Mark Haeldermands

SLAGWERK

Hans Zonderop

Vincent Cox

Esther Doornink

Paula Brouwer

Jennifer Heins

René Oussoren

HARP

Marianne Smit

Kerstin Scholten

vrijdag 19 januari 2018 20.15 uur

TivoliVredenburg, Utrecht

inleiding Huib Ramaer, 19.30 uur

SERIES GROOT OMROEPKOOR, AVROTROS VOCAAL

Marcus Creed dirigeert Mahler en Bruckner

Groot Omroepkoor
RFO Koperensemble
Marcus Creed dirigent

Bruckner Zwei Aequale

Bruckner Ave Maria

Bruckner Christus factus est

Bruckner Virga Jesse

T. de Leeuw Transparence

Tsjaikovski Cherubijnse hymne uit de

Liturgie van de heilige Johannes

Crysostomos

Penderecki Cherubijns lied

Mahler / Gottwald Die zwei blauen

Augen uit Lieder eines fahrenden

Gesellen

Mahler / Gottwald Im Abendrot

(Adagietto uit de vijfde symfonie)

vrijdag 26 januari 2018, 20.15 uur

TivoliVredenburg, Utrecht

inleiding Sebastiaan van Eck 19.30 uur

SERIES BERNSTEIN / RADIO FILHARMONISCH

ORKEST / AVROTROS KLASSIEK

Bernstein en Brahms op symfonisch avontuur

Radio Filharmonisch Orkest
Edo de Waart dirigent

Sasha Cooke mezzosopraan

Gerard van Anel althobo

Hessel Buma trompet

Copland Quiet city

Bernstein Eerste symfonie 'Jeremiah'

Brahms Eerste symfonie

zaterdag 20 januari 2018, 14.15 uur
Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Componeren met open oren

Radio Filharmonisch Orkest
Edward Gardner dirigent

Jean-Efflam Bavouzet piano

Janáček Taras Bulba

Bartók Eerste pianoconcert

Lutosławski Derde symfonie

zaterdag 27 januari 2018, 14.15 uur
Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Een staaltje 'ouderwetse' meerstemmigheid: Vivaldi en Pergolesi

Ghislieri Choir & Consort
Giulio Prandi dirigent

Pergolesi Mis in D

Jommelli Miserere

Vivaldi Dixit Dominus RV 594

PROGRAMMERING

Astrid in 't Veld

PRODUCTIE

Manon Tuynman

MARKETING & COMMUNICATIE

Marco van Es, Mary Fan

Zandkamp

ADMINISTRATIE & FINANCIËN

Stichting Omroep Muziek

MANAGER RADIO FILHARMONISCH
ORKEST & GROOT OMROEPKOOR

Wouter den Hond

PRESENTATIE AVROTROS NPO
RADIO 4

Mark Brouwers

EINDREDACTIE AVROTROS NPO

RADIO 4

Tim Moen

ARTISTIEK LEIDER

Kees Vlaardingebroek

DIRECTEUR STICHTING OMROEP
MUZIEK

Roland Kieft

PROGRAMMATOELICHTING

Olga de Kort

REDACTIE PROGRAMMABOEK

Clemens Romijn

VORMGEVING

Dorine Verharen

EINDREDACTIE

Onno Schoonderwoerd